

Anarkobuddhism.

Övers. S. Jacobson

Gary Snyder

1961

<center> Gary Snyder: Anarkobuddhism (1961)

Här är en av mina översättningar som jag tycker behöver lyftas fram. Gary Snyder (f. 1930) hör till de legendariska amerikanska beat-poeterna och ingick i samma krets som Jack Keruack, Allen Ginsberg och William S. Burroughs (i Keruacks romaner kallas han "Japhy") och han är dessutom miljöaktivist än idag. Texten – den i mitt tycke bästa i sitt ämne, klar, djup och vacker – publicerades ursprungligen i *Journal of the Protection of All Beings* 1961. Den förekom också i den svenska anarkisttidningen Brand 1965, då på danska (!).

***

Buddhismen håller för sant att universum och alla varelser i det väsentligen är i ett tillstånd av fullkomlig vishet, kärlek och medkänsla; och agerar i naturligt gensvar och ömsesidigt beroende. Det personliga förverkligandet av detta ursprungliga tillstånd kan inte nås för och av en "själv" – eftersom det inte kan förverkligas helt och fullt om inte självet givits upp; och givits bort.

Enligt den buddhistiska uppfattningen är det som förhindrar den obesvärade manifestationen av detta Okunnighet, som projiceras in i fruktan och onödigt begär. Historiskt sett har buddhistiska filosofer misslyckats med att analysera i vilken utsträckning som okunnighet och lidande orsakats eller förvärrats av sociala faktorer, då de betraktat fruktan-och-lidande som givna realiteter i det mänskliga tillståndet. Som en konsekvens har den huvudsakliga angelägenheten för buddhistisk filosofi varit epistemologi och "psykologi" utan någon uppmärksamhet på historiska eller sociologiska problem. Även om mahayanabuddhismen har en storslagen vision av universell befrielse, så har buddhismens faktiska bedrift varit utvecklandet av praktiska meditationssystem riktade mot målet att befria ett fåtal hängivna individer från psykologiska fixeringar och kulturella betingningar. Institutionell buddhism har varit iögonfallande benägen att acceptera eller ignorera den ojämlikhet och tyranni som funnits i vilket politiskt system den än befunnit sig. Detta kan bli buddhismens död, eftersom det är döden för varje meningsfull funktion av medkänsla. Vishet utan medkänsla känner ingen smärta.

Ingen kan idag kosta på sig att vara oskyldig, eller hänge sig åt okunnighet om beskaffenheten hos samtida regeringar, politik eller samhällsordningar. Den moderna världens nationella politik upprätthåller sin existens genom avsiktligt främjat begär och fruktan: monstruösa skyddande trick. Den "fria världen" har blivit ekonomiskt beroende av ett fantastiskt system som stimulerar girighet som inte kan uppfyllas, sexuell åtrå som inte kan mättas och hat som inte har något annat utlopp än mot en själv, människorna man förväntas älska, eller de revolutionära strävandena hos beklagansvärda, fattigdomsansatta marginalsamhällen som Kuba eller Vietnam. Det Kalla krigets villkor har förvandlat alla samhällen – de kommunistiska inkluderade – till illvilliga förvrängare av människans sanna potential. De skapar befolkningar av "preta" – hungriga vålnader, med ofantlig aptit och svalg inte större än nålar. Jorden, skogarna och allt djurliv förtärs av dessa cancerartade kollektiv; planetens luft och vatten besudlas av dem.

Det finns inget i den mänskliga naturen eller i förutsättningarna för mänsklig samhällsorganisering som i sig kräver att en kultur ska vara inkongruent, repressiv och frambringande våldsamma och frustrerade personligheter. Nya upptäckter inom antropologi och psykologi gör detta mer och mer uppenbart. Man kan bevisa det för sig själv genom att ta en ordentlig titt på sin egen natur genom meditation. När väl en person har så här mycket tillit och insikt, så måste han ledas till en djup omsorg för behovet av en radikal social förändring genom en mångfald av hoppfullt ickevåldsamma medel.

Buddhismens glada och frivilliga egendomslöshet blir en positiv kraft. Den traditionella harmlösheten och vägran att ta liv i någon form har nationsomskakande implikationer. Utövandet av meditation, för vilket man endast behöver "marken under ens fötter", tillintetgör berg av skräp som pumpas in i sinnet genom massmedia och stormarknadsuniversitet. Tron på ett fridfullt och generöst infriande av naturlig kärlekslängtan raserar ideologier som förblindar, stympar och förtrycker – och pekar ut vägen till ett slags gemenskap som skulle förvåna "moralister" och omskapa arméer av män som slåss för att de inte kan älska. Den buddhistiska filosofi som kallas Avatamsaka (Kegon) ser världen som ett ofantligt interrelaterat nätverk i vilket alla objekt och varelser är nödvändiga och upplysta. Från en synvinkel är regeringar, krig, och allt som vi betraktar som "ont" på ett icke komprometterande sätt inrymda i denna totalistiska värld. Höken, nedslaget och haren är alla ett.

Från den "mänskliga" synvinkeln kan vi inte leva under de villkoren om inte alla varelser ser med samma upplysta öga. Bodhisattvan lever enligt den lidandes standard, och han måste vara verkningsfull i sin hjälp till dem som lider.

Välgärningen från Väst har varit den sociala revolutionen; välgärningen från Öst har varit den individuella insikten i det grundläggande självet/tomheten. Vi behöver båda. De inryms båda i de traditionella tre aspekterna av dharmavägen: vishet (prajna), meditation (dhyana) och moral (sila). Vishet är intuitiv kunskap om det kärleksfulla och klara sinnelag som ligger under ens egodrivna ängslan och aggressioner. Meditation är att gå in i sinnet för att se detta själv – om och om igen, tills det blir det sinne man lever i. Moral är att ta med det tillbaka ut i ditt levnadssätt, genom personligt föredöme och ansvarsfull handling, ytterst gentemot den sanna gemenskapen (sangha) av "alla varelser".

Denna sista aspekt betyder, för mig, att stödja varje kulturell och ekonomisk revolution som utan tvivel rör sig mot en fri, internationell, klasslös värld. Det betyder att använda såna medel som civil olydnad, frispråkig kritik, protest, pacifism, frivillig egendomslöshet och till och med mildt våld om det krävs för att hålla tillbaka någon impulsiv bondläpp. Det betyder att bekräfta det vidast möjliga spektrat av oskadligt individuellt beteende – försvara rätten för individer att röka hampa, äta peyote, vara polyamorös eller homosexuell. Hela världar av beteenden och vanor som sedan länge bannlysts av det judisk-kapitalistisk-kristet-marxistiska Väst. Det betyder att respektera intelligens och bildning, men inte som girighet eller medel att uppnå personlig makt. Att arbeta utifrån sin egen ansvarsfullhet, men med villighet att arbeta i grupp. "Att bygga upp det nya samhället inom det gamlas skal" – IWW:s femtio år gamla slogan.

De traditionella kulturerna är i vilket fall dömda, och snarare än att hopplöst klamra sig fast vid deras goda sidor bör man erinra sig att vad som än finns eller någonsin fanns i någon kultur så kan det rekonstrueras från det omedvetna, genom meditation. Faktum är att den kommande revolutionen enligt min åsikt kommer att sluta cirkeln och på många sätt länka oss till de mest kreativa aspekterna av vårt uråldriga förflutna. Om vi har tur kan vi slutligen nå fram till en totalt integrerad världskultur med matrilineär härstamning, äktenskap under fria former, naturakreditbaserad kommunistisk ekonomi, mindre industri, betydligt mindre befolkning och massor av naturreservat.

Gary Snyder

Det Anarkistiska Biblioteket

Gary Snyder
Anarkobuddhism.
Övers. S. Jacobson
1961

<https://anarchyisorder.wordpress.com/2015/04/21/gary-snyder-anarkobuddhism/>

sv.theanarchistlibrary.org